

Martin Luther

(Bearb. N.F.S Grundtvig, m.fl.)

Fra himlen kom en engel klar

Trad. 15. årh.

(Sats: Knud Vad)

Sopran

1. Fra him - len kom en en - gel klar, for hyr - ders øj - ne
2. I Bet - le - hem, i Da - vids stad, som teg - net stod på

Alt

3. Det er den Her - re Je - sus Krist og ju - ble må I
4. Hvad mæg - ter nu vel synd og død, når hjer - tet er Guds

Tenor/Bas

5. Slår nu til ham kun al jer lid! Han svig - ter ej til
6. Lad fny - se her, lad ra - se hist! Guds slægt dog sej - re

4

S.

å - ben - bar, han sang så sødt: Nu gi - ver agt på
spå - doms-blad der født - es nu¹⁾ den Her - re bold som

A.

gan - ske vist, thi ét er ble - vet Gud og mand, så
mo - der-skød! Lad stor - me nu al hel - vedts magt, Guds

T./B.

e - vig tid; byd²⁾ dem kun trods, som prø - ve på i -
må til sidst; O³⁾, tak da Gud af hjer - tens grund, tål -

7

S.

bar - net svøbt, i kryb - ben lagt!
væ - re vil jer sol og skjold.

A.

e - ders bro - der er nu han.
søn med e - der står i pagt!

T./B.

mel - lem bark og træ at gå!
mo - dig, glad i al - len stund!

Teksten er Grundtvigs fra 1837/1868 undtaget vers 7.

I 1889 er teksten bearbejdet til den version som nu findes i den danske salmebog (DS96):

- 1) "han"
- 2) "Så lad kun komme, hvo der vil, / hans overmand er dog ej til!"
- 3) "Så"